

[Axel Ivan Pedersen.]

endnu ikke ved, hvilken stilling hun vil tage til det lovforslag, som er fremsat, finder jeg ikke noget mærkeligt i, at hun heller ikke synes, at det har nogen som helst værdi i denne sag, at parterne er blevet enige, sådan som de er, og ikke mener, at det bør forpligte folketinget på nogen måde.

Herudover vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Finn Poulsen angående selvejerlejlighedsforslaget. Der har jo ikke været noget som helst i vejen for, at vi kunne afvente, at kommissionen blev færdig nu i løbet af en halv snes dage, og at betænkningen kom. Den 15. marts er ikke en mere hellig dato for lovforslags fremsættelse, end at hvis et flertal her i folketinget vil give lov til, at et forslag må fremsættes, kan det lade sig fremsætte. Værre er det dog ikke, men når der nu endelig tales om, hvorvidt vi bør udsætte denne lovgivning, eller vi ikke bør gøre det, så er det naturligvis allerlettest for mig at sige: ja men all right, lad os så udsætte det. Men jeg har den opfattelse, at vi på et eller andet tidspunkt skal i gang med en regulering, og at det er klogt, at vi kommer i gang med den på basis af det forligsforslag, der her foreligger.

Som det ærede medlem hr. Hastrup sagde, er det jo sådan med lejeloven i al almindelighed, at der er mange problemer knyttet til huslejereguleringen. Jeg synes, vi må have mere tid end 2 måneder til at gennemløbe de problemer, som knytter sig til pristalsvirkningerne, til virkningen på obligationsmarkedet og til ejerlejlighedsprincippet, og derfor vil jeg i hvert fald foreslå eller rettere sagt bede om, at man overvejer, om det ikke ville være mest hensigtsmæssigt, om man benytter sig af den fremgangsmåde, som jeg foreslog for et øjeblik siden.

(Kort bemærkning).

Finn Poulsen: Det mener jeg ikke, ærede medlem, for de boligproblemer, som vi nu har diskuteret indtil ulidelighed, skal løses nu, og jeg nærer den alvorligste bekymring for, at hvis der sker udsættelser i det omfang, det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen ønsker, vil det vare endnu længere, inden problemerne bliver løst. Alene det,

at man fremsætter et lovforslag, der skal forny loven for 4 år, gør én betænkelig.

Må jeg så blot have lov at sige, at når venstre og de konservative ikke inden 15. marts fremsætter forslag til selvejerlejlighedssystemets indførelse, er det i tillid til det tilsagn, ministeren har givet os, og som jeg forstår sådan, at det ikke blot gælder en drøftelse i udvalget, men også en drøftelse om et forslag, som den højtærede minister fremsætter.

Jeg er helt klar over, at ministeren accepterer, at vi skal frem til en normalisering, men som jeg sagde som punkt 2, må der som et led i denne normalisering ske en udligning, og jeg forstår altså, at det er ministerens og socialdemokratiets tanke aktivt at gå ind for en sådan huslejeudligning.

(Kort bemærkning).

Hastrup: Jeg vil gerne udtale min glæde over, at ministeren så stærkt understregede, at det er folketinget, der har afgørelsen, men det forudsætter altså også, at folketinget kan tage selvstændig stilling til det lovforslag, der er fremsat her. Må jeg i den forbindelse sige til den højtærede minister, som henviste til nogle udtalelser, jeg i sin tid fremsatte over for bladet Skatteborgeren, at det konservative folkepartis boligpolitiske program og min stilling til huslejespørgsmålet er ganske uændret i forhold til den stilling, vi indtog på det pågældende tidspunkt, og som er nedfældet i vort arbejdsprogram. Det, vi går ud fra, er en årlig forhøjelse af huslejen, svarende til disse 5-6 pct. af den gældende leje og 10-20 pct. af 1939-lejen.

Må jeg endelig sige med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt det er muligt for os at gennemføre en huslejelovgivning inden for de fastsatte tidsgrænser, at man har snart det indtryk, at regeringen bebryder ordførerne, at de ikke vil give tilstrækkelig tid til en saglig og grundig overvejelse af dette spørgsmål. Når vi er kommet i denne situation, er det regeringens skyld, og der hviler, synes jeg, et tungt ansvar på regeringen. Men har vi nogen som helst garanti for, at vi, hvis vi udsætter denne sag, ikke på ny kommer i den situation, at materialet først kommer på et tidspunkt, da det er for sent?